

Gasztrohétvége a NER megdöntésére

2024 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha igaz baloldali vagy, vándorolj ki Umbriába, onnan üzengess az Orbánnak!

Nem is oly rég még a rend?rsorfalat ostromolta valamelyik CEU-tüntetésen a Kossuth téren összeragtapaszozott képpel (gondolom, idegállapotban borotválkozhatott) – a minap viszont már arról tájékoztatta a dolgozó népet

Demszky Gábor, hogy kész, vége, csomagol, elhagyja az országot. Hasta la vista! Az ?zött tekintet? egykori SZDSZ-es politikus, aki alkalmanként flakonos ásványvízzel locsolja az ?t kérdez? Bohár Dánielt, az alábbi, drámai szavak kíséretében jelentette be székhelyének áthelyezését a horvátországi Isztriába (ahol még f?polgármestersége idején vásárolt magának közepes méret? haciendát): „Most leköltözöm ide, egy jobb világba. Hogy ne is lássam a f?város kormányzati kifosztását és hanyatlását, a társadalom leszelektált züllését, az olcsó pénzen megvett és rövid pórázon tartott értelmiség agóniáját.”

A sátorfa szedése el?tt még – talpig szabad demokrataként – a miniszterelnök fölakasztásáról elmélkedett, és a fásult baloldali híveket kárhoztatta, amiért nem tüntettek elég lelkesen, amikor ? azt mondta nekik: „Az ország potrohos tulajdonosát, akasztófára való vezérét zavarta a szabad szó a Wesley-n. Fel?rölte, kifosztotta, tanárait elüldözte. Hiába szerveztem Iványi Gáborral együtt többhetes tiltakozást, tömegeket nem sikerült megmozdítani vele.” A hálátlan nép tehát nem állt ki Demszky meg Iványi szektájának f?iskolája mellett. „Amíg nem lesz otthon szabad az oktatás, nekem nincs helyem benne” – duzzogott Demszky.

Így hát nincs más hátra, mint a fest?i Adria, ahová friss bejegyzései szerint id?közben meg is érkezett. Továbbá hírül adta: napi kétszer úszik a tengerben, a köztes id?ben pedig az emlékiratait rendezgeti. Rendezgesse, pancsoljon.

Teljesen lényegtelen, mit csinál vagy nem csinál ez a Budapestet korrupcióba fullasztó (Hagyó–BKV–Mesterházy Ern?–4-es metró-balhék) jómadár, vagy hogy napi hányszor akasztana fideszeseket. ? már a múlt. A szerencsére kimúlt SZDSZ egy zárványa, aki magyar Kamaszukaként évtizedekkel a vesztes háború után is harcol a dzsungel (de leginkább saját) démonai ellen. Inkább röhejes, mint félelmetes.

Azon a fáradt szövegen viszont, amivel nyaralását beharangozta (itt hanyatlás van, züllés, rossz világ, menekülni kell), érdemes kicsit elmerengeni. Tudniillik ez valamifajta típusbetegsége nem kevés honi balliberálisnak. A haza elhagyásával fenyeget?zés mint végs? érv. Ami egy kisgyermeknél még méltányolható fejl?dési sajátosság („Ha nem adsz chipset, bezárkózom a szobámba!”), egy feln?ttnél inkább szériahibának t?nik. A hazáját ugyanis dacból (mert nem a kedvenc pártja van hatalmon) valamirevaló ember nem hagyja el. Persze el?fordulhatnak vis maior helyzetek. Például Pongrátz Gergely, a Corvin köz h?s parancsnokának távozása érthet? volt: ha marad, a kommunisták kivégzik. Aztán, amint lehetett, sietett vissza szeretett hazájába. És eszébe nem volt újra elmenni innen, még akkor sem, amikor Kuncze Gábor (szintén SZDSZ) rend?rsége bilincsbe verte egy tüntetés után. Pedig „Bajusz” nem támadt rá a rend?rökre – szemben Demszkyvel, aki a CEU-h?börgésen a felvételek tanúsága szerint nekiment az egyenruhásoknak.

Ha jól emlékszem, az Antall-kormány idején bukkant föl el?ször a duma: a széls?jobboldali veszedelem miatt a b?röndök becsomagolva, útra készen állnak. Hiszen innen menekülni kell, borzalom minden.

Egyszerre agresszívan vádaskodó (aki mást mond, mint ?, az széls?jobbos) és magát passzívan áldozati pózba görbít? hüppögés. Ami voltaképpen abból ered, hogy az illet? képtelen elfogadni, ha a többség akaratából nem az övéi kormányoznak. Képtelen elviselni a másságot, tudomásul venni a demokrácia játékszabályait, noha minden második mondatában toleranciáról és demokráciáról szónokol.

Bár ürügyünk lett volna rá, nekünk eszünkbe nem jutott elhagyni a hazánkat vagy ezzel fenyeget?zni, miután Gyurcsány vérbe fojtotta a 2006. október 23-i nemzeti ünnepünket. Hogyisne! Ez a mi hazánk, mi innen el nem megyünk! Menjen az, aki e hont csupán m?ködési területnek, bármikor másra cserélhet? telephelynek tekinti, aki csak addig szeret itt lenni, amíg anyagilag kifizet?d?nek tartja!

Igaz, a kiköltözésükkel riogatóknak csupán egy része váltja be fenyegetését, s hagyja el a biztonságos Kárpát-medencét. S ha megy is, hamar visszaoldalog. Itt azért kevesebb a no-go zóna, s errefelé a Taylor Swift-táncórák sem s?r?n torkollanak ruandai jelleg? népirtásba. Ha másért nem is, ezért elismerés jár például a Schilling házaspárnak: ?k megígérték – elporoltak. Szemben mondjuk Osváth Zsolt LMBTQ-propagandistával, aki maradt, s azóta is rendre az amerikai nagykövettel hercigeskedik.

A távozók között rendszertanilag valamiféle átmenetet képez a magát kvázi „politikai menekültként” sajnáltató Péterfy-Novák íróházaspár. Kint is vannak, bent is vannak. Olaszországban, Umbriában tengetik napjaikat, áradoznak, hogy milyen szipi-szuper ott, de azért folyton visszanyilaznak Magyarországra, belekotnyeleskednek a honi ügyekbe. Tán nem ismerik a szabályt: pénztártól való távozás után reklamáció nincs. Ha elhúztad innen a beled, akkor foglalkozz új „hazáddal”. Akad ott téma b?ven, szó szerint a flaszteron hevernek. Az „új olaszok” lassan embert is esznek. Ja, hogy arról inkább mégsem írnak.

Péterfy-Novák Gergely és Éva ehelyett inkább fejenként kétezer eurós gasztrohétvégét szervezett nemrég magyaroknak. Majd írói pályázatot, alkotói ösztöndíjat hirdetett az úgynevezett Umbriai Magyar Köztársaság m?vészeti projekt keretében. A szerencsés befutó ezer euró költ?pénzt és egy hónapos umbriai tartózkodást nyerhet. Ám balhé lett bel?le. Ráadásul a sajátjaik akadtak ki. Ugyanis az egyik jelentkezési feltétel így szólt: „Nem részesül és nem részesült a Magyar M?vészeti Akadémia vagy bármilyen, a NER-hez köthet? szervezet, vagy (2018 decemberét követ?en) a Pet?fi Irodalmi Múzeum ösztöndíjából.” Tehát aki bármilyen állami pénzt kapott az elmúlt években, ki van zárva.

A legpontosabban Jászberényi Sándor újságíró, háborús tudósító írta körül a helyzetet: „Tévedtem azzal kapcsolatban, hogy a Péterfy házaspár hipokrita – sokkal rosszabb. Miféle emberek azok, akik feltételnek szabják egy ösztöndíjnál, hogy a huszonéves fiatalok nem fogadhatnak el NER-pénzt, miközben ?k abban ülnek? (…) Az umbriai forradalmárok ugyanis maguk a NER.” Majd dokumentummal igazolta: a házaspár kiadójának, a Felh? Café Kft.-nek az egyik tulajdonosa Kóka János volt SZDSZ-elnök felesége, Varga Edit. Kóka pedig – immár üzletemberként – nem átall jóban lenni a kormányzattal. (Ízlelgessük: a baloldali szaksajtó Kókát már NER-esként emlegeti.) Amúgy a Péterfy-Novák-féle ösztöndíj-kuratórium tagja Dragomán György, akinek könyve 2022-ben és tavaly is kapott állami támogatást. Dragomán tehát maga sem pályázhatna arra az ösztöndíjra, amelynek a kuratóriumában ül – mutatott rá Jászberényi. Vicces.

Ugyanez történik mindenkivel, akinél – Péterfy-Novákékhoz hasonlóan – a politikai cs?látás, a fékevesztett gy?lölet átveszi az uralmat a szív és az agy fölött. Elhagyják szül?földjüket. S mindeközben önmaguk paródiájává válnak.

Néhány napja a pakisztáni származású Humza Yousaf, aki 2023 és 2024 májusa között Skócia miniszterelnöke volt, bejelentette: ? és a családja emigrálhat a széls?jobb és az iszlamofóbia miatt. Egy angol kommentel? így válaszolt neki: „Ez az, amiért Humza Yousaf egy külföldi, függetlenül attól, milyen tisztsége van vagy mi áll az okirataiban. A h?sége nem ehhez az országhoz köti. Nem ez a hazája.”

Így m?ködik ez Skóciában. És amúgy Magyarországon is. Akinek inge, vegye magára!

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló